

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu

Foaie politică.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

(Joia apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).

Un șir puțin prima-dată 14 bani, a două-oră
12 bani, a treia-oră 10 bani.

Serbătoarea paserilor și a pomilor.

Având în vedere valoarea educativă estetică și practică împreună cu serbarea paserilor și a pomilor, venim și de astădată să atragem atențiunea învățătorilor asupra ei. Am arătat cu altă ocazie însemnătatea acestei serbări pentru școlile noastre, unde învățământul despre natură a ajuns cel mai neglijat. Datoria noastră a tuturor este să ne silim a îndrepta această situație, dând științelor naturale direcția indicată atât de planul de învățământ cât și de trebuințele firești ale poporului nostru. Nici un popor nu petrece mai mult în mijlocul naturii decât al nostru, și cu toate acestea trebuie să recunoaștem, că el cunoaște și înțelege mai puțin această minunată alcătuire a puterii lui Dumnezeu. Școala este chemată prin toate atribuțiile sale, să smulgă valul de pe ochii poporului, arătându-i splendoarea naturii, făcându-l să-i simtă măreția, să-i înțeleagă frumsețea divină, și să-i deslușască adâncile taine după cari trăiește și se dezvoltă.

Unul din mijloacele cari servesc această înaltă problemă este și serbătoarea paserilor și a pomilor. Dacă învățătorii noștri își vor da silința, ca ea să fie pregătită (nu improvizată) din bună vreme, dacă ei vor pătrunde în rostul adevărat al acestui excelent mijloc educativ, atunci, aceste serbări vor avea un rol însemnat în regenerarea învățământului nostru primar.

Când spunem pregătirea serbării, înțelegem stăruința permanentă a învățătorului de a folosi fiecare prilej de a da elevilor cunoștințe temeinice și folositoare din domeniul științelor naturale, ducându-i cât mai des în mijlocul naturii ca s'o înțeleagă și s'o îndrăgiască. Căci iată cum se exprimă un mare scriitor despre natură:

Fericiți cei ce trăiesc la țară. Dumnezeu le-a pus la îndemână o serbătoare mai frumoasă decât toate picturile. Învățați pe elevi s'o privească cu iubire și recunoștință. Învățați-i să iubească frumsețea severă și tristă a iernii, vesela tinereță a primăverii, strălucirea verii, melancolia zimbitoare a toamnei, tainica și religioasa pace a unei nopți senine, adorabila auroră ori măreția unui apus de soare.

Învățați-i să privească cu ochi înțelegători, miile de tablouri pe cari natura le oferă la tot pasul: o luntre care alunecă pe apă, un luminiș în care razele dorm pe mușchii la picioarele stejarilor, o biată colibă pe coșul căreia fumul se înalță drept în aerul nemișcat al serii blânde. Indemnați-i să iubească cu tot sufletul lor, colțul de pământ unde s'au născut. În tăcerea pădurii, în pacea câmpului, în răcoarea apelor curgătoare, în strălucirea dela prânz ori în taina dulce a lunii pline, se află pentru orice suflet omenesc simțitor comori de poezie, de bucurie și de înălțare sufletească.

Dar aceasta este numai partea de educație estetică și etică, a studiului naturii. Ea are și o latură de ordin practic, care se manifestă în cunoașterea legilor după cari trăiește, a foloșelor celor mai variate pe cari le aduce omenirii prin utilizarea conștientă a forțelor ei nemărginite. Elevii vor fi introduși cât se poate de sistematic în plantarea pomilor în cultivarea legumelor, în sistemele de economie intensivă care lipsește în sinul poporului nostru; vor fi îndemnați să ocrotească paserile, să le hrănească și să le facă cuiburi. Problemele acestea câștigă în importanță, prin intermediul actualității. Pustiirile războiului le resimte în mare măsură și natura! Patimile omenesti

distrug ceea ce au construit atâtea rânduri de muncitori neobosiți. Ranele sângerează, spiritul public este obosit, sufletele se irosesc în sbuciumări grele, firile liniștite se sălbăticesc în ororile măcelurilor crâncene. Chemarea școlii în astfel de împrejurări este cât se poate de necesară și importantă, stăruind cu toate mijloacele educației să îmbânzească moravurile întorcând inimile către pacea creatoare și ridicând sufletele spre sferele senine ale umanității. Peste toată opera aceasta de nobleță va pluti ca o stea conducătoare ținta supremă a școlii: educația religioasă-morală prin care omenirea se apropie de idealul unic: comunitatea sufletească cu eternitatea.

Astfel vedem cum cruda actualitate ne trezește noi îndemnuri de-a ne apropia de natură, de-ai simți glasul divin care ne chiamă la opera grea dar măntuitoare a păcii între oameni.

Aceste idei pot fi dezvoltate în cadrul serbării paserilor și pomilor, bineînțeles pe lângă datoria statornică a învățătorilor de-a insista asupra lor de câteori elevii au prilej să vină în contact direct cu natura, cu fenomenele și cu frumsețile ei înălțătoare.

Se apropie pacea?

Berlin, 23 Mai. — Gazetele americane se ocupă mult cu întrebarea păcii. „New-York Times” asigură că se așteaptă pentru toamnă încheierea păcii în Europa.

„Times” vestește din Washington, că președintele Statelor Unite, Wilson, sub apăsarea lui Bryan, se pregătește pentru o lucrare de mijlocire în favoarea păcii. În asemenea condițiuni, realizarea lui Wilson pare sigură.

Berlin, 23 Mai. — Cancelarul Germaniei, Bethmann Hollweg s'a spus ziaristului american Carol von Wiegand, pentru ziarele americane „Newyork Herald” și „Washington Post”, părerea în care vorbește pe larg despre noile declarații ale ministrului de externe englez Sir Grey, și ale președintelui Republicii franceze Poincare asupra păcii.

Cancelarul Germaniei, invită în general pe miniștrii puterilor Ententei, și în special pe Sir Grey, care a arătat atât de mult trebuința de pace a Angliei, — dacă doresc într'adevăr, pace, să sfârșească odată cu acuzările și să statorească odată lămurit ce așteaptă ei

dela încheierea păcii, o pace care să puie capăt războiului acestă ucigător, dar pe baza situației adevărate de pe câmpul de luptă. Numai așa va fi cu puțință să ne apropiem de împlinirea dorinței aprinse de pace a tuturor popoarelor.

DEPEȘI.

Marele războiu al lumii.

Ofensiva noastră contra Italianilor. — 23000 prizonieri italieni. — Strigătul de ajutor al Italiei. — Ce zice comunicatul italian? — Ofensiva contra Italiei o conduce Moștenitorul tronului nostru. — Baia de sânge dela Verdun.

Ofensiva noastră contra Italianilor.

Rapoartele lui Höffer, apărute în Nr-ul nostru trecut ne vestesc martă biruințe asupra Italianilor pe diferite puncte ale fronturilor și cu deosebire în Tirolul de sud.

Ofensiva armatelor noastre este prin urmare în plină desfășurare.

Numărul mare de prizonieri Italiani, ocuparea primelor poziții italiene și prada de războiu ne dovedesc nu numai temelnică pregătirea, ci și că au premers acestel ofensive victorioase, și și ținuta plină de tărie și de însuflețire a vitejilor noștri soldați.

23000 prizonieri Italiani. — Strigătul de ajutor al Italiei.

Viena — „Wiener Mittagszeitung“ primește dela cartierul de presă următoarea telegramă:

Prin cucerirea trecătoare Barcola, trupele austro-ungare și-au deschis calea spre orașul italian Vicenza. Trupele noastre se apropie încet de valea Italiei. Numărul prizonierilor s'au urcat la 23000.

Lugano. „Tribuna“, „Idea Nazionale“ și „Corriere della Sera“, se plâng că armata italiană nu simte deloc sprijinul armatelor aliate Ententei, deși la conferința din Paris s'a ajuns la o înțelegere în privința unității operațiilor militare, deși armata italiană, ca să ușureze sarcina Francezilor, când Germanii au întreprins ofensiva lor la Verdun — au pornit o puternică ofensivă, cu toate că împrejurările nu erau favorabile. Dar și sarcina Rușilor a fost ușurată mult, prin intervenția în războiu a Italiei, anul trecut. Prin ofensiva energetică la Görz din Octombrie trecut, Italianii au ajutat pe Ruși ca să nu piardă Duna-burg și Riga.

„Corriere della Sera“ încheie articolul său cu apelul disperat, ca acum, pentru apărarea intereselor aliaților și pentru dobândirea succesului din urmă, să se prefacă în fapt, legea solidarității și împreună lucrării armatelor Ententei, întreprinzându-se o lucrare comună pe un front.

Rotterdam. — Corespondentul de

războiu al lui „Nieuwe Rotterdamse Courant“ anunță că prin ocuparea localității Anghebeni retragerea italiană e foarte primejduită, pentru că și pasul Borcola și valea care duce spre pasul Piano della Fugazza sunt ocupate de trupe austro-ungare.

Geneva, 22 Maiu. — Agenția italiană Stefani își dă silința să ascundă în comunicatul său oficios faptul retragerii italiene și să reducă greutatea acestei retrageri. Comunicatul oficios arată, că trupele austro-ungare au pregătit ofensiva din regiunea Trentino încă cu trei luni înainte și au adunat o artilerie cumplită.

Este știut lucru — zice comunicatul Agenției Stefani — că puterile centrale sunt în măsură să aducă pe front tunuri grozav de multe, înai cu seamă artilerie grea. Să nu uităm apoi faptul, că unele puncte ocupate de noi pe pământul dușman, au avut o însemnătate trecătoare, și numai în acel caz ar fi fost importante, dacă am fi voit să le folosim de bază pentru operațiunile următoare.

Ofensiva dela Trentino a pornit la 14 Maiu pe tot frontul printr'un foc de artilerie extrem de violent. Dușmanul a atacat dela Judicaria până la mare. A atacat pe rând diferite puncte, luându-le toate sub focul aprig de artilerie după care a urmat asaltul puternic de infanterie.

Ca o urmare a acestor atacuri violente am golit în 15 Maiu pozițiile noastre înaintate de pe frontul Roveretto și ne-am retras linia principală de apărare. Dușmanul a suferit pierderi îngrozitoare. E natural, că și noi am avut pierderi, mai cu seamă artileria grea a dușmanului a făcut pustiiri în rândurile noastre, mai ales, pe linia care pornește dela Ets spre valea Terragnola.

Ce zice comunicatul italian?

Comunicatul italian dela 11 Maiu zugrăvește astfel situația pe front: În regiunea Adamello trupele noastre au ocupat punctul culminant al văii Sarca și înălțimile inconjurătoare, au luat vre-

30 de prizonieri și au făcut o mare pradă de material de războiu și mijloace alimentare. Intre Chieza și Ets acțiune de artilerie intensivă.

În secțiunea Ets-Terragnolo, am golit poziția de pe Lugna-Torta, care a fost distrus de focul de trei zile al artileriei austro-ungare. Două atacuri contra pozițiilor noastre la sud de Zugas-Torta au fost respinse cu cele mai grele pierderi pentru dușman, și am făcut acolo și prizonieri, luând o mitralieză. În ținutul din valea Terragnol — valea Astico dușmanul a continuat să bombardeze cu putere, cu baterii numeroase de toate calibrele linia noastră de apărare Monte Măgio-Soglio d'Aspio. Pentru a ocoli pierderi zadarnice, am părăsit aceasta linie. Trupele noastre s'au retras în ordine în pozițiile de îndărăt și s'au întărit acolo. În valea Sugano, dușmanul după o mare pregătire artileristică, care a durat în tot cursul nopții de 18 Maiu, a atacat în zorii zilei pozițiile noastre din valea Magio până la Monte Collo, a fost însă pretutindeni respins. Pe celelalte părți ale frontului, acțiune de artilerie, care pe Butul de sud a fost de o mare putere dar la Isonzo a fost mai mică. La 18 Maiu a fost respins un atac la Monfalcone. Se anunță atacuri din partea aviatorilor dușmani în diferite puncte ale văii Venețiene. A fost cu totul numai un mort, un rănit și pagube nelăuate. Aeroplanelor noastre au bombardat lagărul dușman dela Folgarida.

Ofensiva contra Italiei o conduce Moștenitorul tronului nostru.

Din raportul lui Höffer reiese, că moștenitorul de tron, arhiducele Carol Francisc Iosif, conduce acum ofensiva contra Italianilor. Precum străbunii lui s'au distins în lupta contra Italianilor, provocându-le înfrângeri, așa și arhiducele Carol, care va conduce în viitor destinele monarhiei — luptă acum contra Italianilor. Trupele lui victorioase au trecut acum pe teritor italian, și după o puternică pregătire artileristică au luat cu asalt două puternice forturi italiene Campolon și Torraro, pe cari Italianii de zeci de ani le-a tot întărit pentru apărarea graniței lor. Pierderea acestor două cetăți dela graniță este o grea lovitură pentru Italiani. Dar și în direcția sudică, trupele noastre au făcut mari progrese, respingând iară cu câțiva kilometri pe Italiani până la Col Santo. Italianii caută prin contra-atacuri disperate să oprească mersul înainte al armatei austro-ungare. Dar nu reușesc.

Baia de sânge dela Verdun.

— Apărarea vitejească a Francezilor —

Berlin, 20 Maiu. — Corespondentul de pe frontul apus al ziarului „Berliner Tageblatt“ anunță următoarele:

— Cu o inverșunare de nedescris apără Francezii întăritura lor. Unele din contra-atacurile lor sunt foarte disperate, și totuși încăierarea aceasta grozavă nu are un mare răsunet în presa franceză. Acțiunile acestea militare sunt redată în rapoartele franceze, în mod foarte neînsemnat din punct de vedere geografic, că să nu apare ca încercări de recucerire franceze, cari au fost luate pe dinainte de succese germane.

Dar înaintarea îndârjită germană aște uneori pe Francezi să și părăsească tranșeele. Generalul francez Bazelaire formează mereu noi coloane de asalt, cu cari cearcă să recucerească terenul pierdut — încercări cari costă mult sânge francez. Dar mult mai grele sunt pierderile ce le îndură Francezii prin artileria noastră. E drept că artileria germană are în fața ei un loc foarte păduros, cu dealuri și movile, cari par să ocrotescă pe dușman. Dar acțiunea noastră de recunoaștere e admirabilă, și apoi se mai adaugă și faptul că mari mase de trupe dușmane sunt concentrate într'o regiune relativ mică. Artileria noastră are dar țeluri multe și largi. Și ele stau zilnic sub focul nostru cel mai greu. În vreme ce zdrobim coloane întregi franceze cari sunt pe drum între pozițiile și cartierul general francez noi fărâmițăm treptat, forța militară franceză în atacuri zilnice — așa că cifra pierderilor devine uriașă.

Partea literară.

Moartea Palicarului.

— Nuvelă de Kostis Palamas. —

Nimeni nu se gândea la culcare; toată lumea veghia.

Cum ar fi putut închide ochii cineva în ziua aceea, ziua de Vinerea mare? După miezul nopții clopotele celor trei biserici dela Thessalonica amuțiseră.

Clopotele amuțeau, într'adevăr, cât e Christ îngropat, ca și cum ar avea suflet omenească și din pricina prea marelui dureri, li s'a stins glasul.

Numai, în mâinile copiilor, toacele amuțeau lămură. Din parohie în parohie și din ușă în ușă umblă copii, bătând în toacă și strigând la biserică, la biserică! În noaptea aceea, băieți și femei, unii singuratici, alții în grupuri, se din casele lor și din cafenele pentru a se împărtăși aici colo în spre biserică.

O companie veselă rămăsesse la cârciuma lui Peimenos: Mitros Roumeliotis, Jannakos Tarnanamas, Marcos Kaninias și fiul lui Charintaina pe care nimeni nu-l mai chiamă pe nume, așa că chiar el și-a uitat numele și nu mai răspunde decât la acel de Tarin Tarela. Câte-s patru sunt marinari. Primul are un caiic de pescuit, al doilea e în serviciul celui dintâi pe barcă; al treilea călătorește cu navigatorii de pe lângă țarm; Tarin Tarela este pescar.

Fie-care din ei este de douăzeci și cinci de ani și se iubesc ca frați din cea mai fragedă vârstă.

Vinul și vorba multă li se snieceră la cap când băgară de seamă, că întârziaseră. Alergară afară.

— Uite! am uitat făclile, strigă Kaninias. Le cumpărase, ca să le aprindă la procesiune.

— Le-am pus jos lângă masă, la stânga în colț zise Mitros.

Așteaptă că le aduc.

Se întoarse lute la cafenea, dar învărtindu-se, lunecă pe piatră și se întinse cât era de lung.

Val de mine! Se auzi o trosnitură. Marcos, Sannacos și Tarin hohotiră de râs.

Dar un strigăt: »Sunt pierdut!« izbucni din gura lui Mitros.

— Pierdut, frate! Aș! Scoală-te odată, ai căzut bine, nu-i așa!

— Lasă, că s'a pierdut, își zice! Nu pot, să mă scol! Nu mă crezi?

Fraza se esfârși într'un gemăt. Vocea se făcu plângătoare, dureroasă, ca și cum și ea ar fi suferit din cădere. La urechia celorlalți vocea aceasta ajungea așa de jalnică, așa de adânc simulată din adâncurile pieptului, atât de schimbătoare de tristare, așa de lipsită de suflet, că o sudoare îi îngheță pe toți trei.

Văzură, că nu-l prefăcătorie.

— Haide, Mitros, putură ei să mai strige. Și sărită cu toții, să-i dea mâna să se scoale.

— Iată, din nimic m'am împiedecat, am lunecat pe o coajă, pe o coajă de portocală... Și iată-mă lovit, pierdut.

Vorbele sale se făceau mai încete și mai jalnice. Se zili, ca să se ridice; nu putu. Trebuie să se lase a fi ridicat de alții.

— Fii bărbat, Mitros!

Dar Mitros nu se mai putea ținea pe picioare. Unul din cele două picioare, dreptul, era ca de fer, neputând de loc să se miște.

Ei îl țineau de subțicri. Peimenos își închisee cârciuma și venise și el să-i ajute...

Prin porțile și ferestrele bisericii Sf. Nicolae, făclile aprinse și candelabrele catafalcului păreau înțele stele, și se auzia psalmodiind vocele senine ale copiilor.

»O, dulce primăvară, dulcea mea copilă, ce s'a făcut frumusețea ta?«

— Să l ducem la el acasă.

— Cheamă pe mama, Kaninias; e la biserică...

— Bine zici.

— Trece Kaninias, prin ușa de dindos. Vorbește cu lumânăreasa, ea va spune mamei că o chemăm... cu facetul.

Să n'o speriați, vă rog, biata femeie!

Spuneți-i că o chiamă Mitros!

Văduva lui Dimos, mama lui Mitros, era la biserică din ajun ca mai multe femei, și trecuseră toată noaptea împrejurul catafalcului.

Pierduse pe bărbatu-său înainte de a ajunge în vârstă. De atunci nu mai purta scurteci brodate cu fir, nici feurii roșii cu ciucure bogat; ea era acasă, să îngrijească de Mitros, fiul său unic și adorat, și nu se depărta decât pentru a îngriji vișoara, moștenire de la răposatul. Oh! era o femeie care ducea la muncă, o femeie vrednică.

După ce fiul său creșcu, el călători pe vapoare; meșteșugul tatălui său. Atunci văduva Dimos își aduse aminte mai adesea, că-i creștină.

— Dimaina, fiul tău te chiamă afară, îl șopti la ureche lumânăreasa trăgând-o de haină.

— Fiul meu — ce vrea cu mine?

Nu avu timp de stat la gânduri.

Înainte ei stătea Marcos Kaninias cu capul gol și găfâind.

— Nu-i nimic, Doamnă Dimiana, Mitros și-a scrintit piciorul.

Bătrâna se cutremură. Se făcuse egomot împrejurul ei și femeile, începură a șopti între

ele. Într'o clipă, se răspândi vestea, și îndată jumătate din biserică, se goli.

De abia eșiră din biserică și iată că ia zări pe fiul său sprijinit drept de zid. Tovarășii lui îl susțineau cu cinci sau șase alți camarazi.

— Nu-i nimic mamă; m'am împiedecat și am căzut lovindu-mă la genunchiu. Aide acasă, ca să-mi pun eeva acolo.

Acum par'că i se ridicase o piatră de pe pleptul bietei femei.

— Doamne! Doamne! Ceasul cel rău, copilul meu!

Nii știa, că Mitros nu putea, să se ție pe picioare și că zise chiar el băieților:

— Sprijiniți-mă cu spatole de zid; să nu se sperie mama văzându-mă așa. Și zicând aceasta mai avea ceva în cap care-l chinuia, dar care nu eșea din buzele sale: »Ce va spune Frăsina văzându-l?« Frăsina era logodnica lui.

În acest an, nici văduva lui Dimas, nici Marcu Kaninias, nici Ianna Tarnanamas, nici Tarin Tarela nu urmară catafalcul, zorile îi gâsira la căpătâiul lui Mitros. El nu putuse să închidă ochii, atâta suferia. Mugea ca un taur. Piciorul i se umfla, lua înfățișarea unui stâlp.

Aduseră pe cel mai bun medic din Thessalonica, om învățat și cu renume. Adevărat, că oamenii îl aduceau la urmă de tot, când vedeau, că leacurile băbești și dela vraci nu le făceau nimic. Aceasta îl infuria, nu atât din pricina onorariilor, dar pentru că nătărăii aceea își puneau viața în pericol pe degeabă cu ordița lor în șarlatanii. Cu toate acestea el își făcea datoria, și după ce scăpă bolnavul, se răsună și el cu injurături, ori cât l'ar fi plătit. Părea mai de grabă un căpitan de vapor decât un medic.

De astădată, Marcu Kaninias, Ianna Tarnanamas și Tarela se purtară mai înțeleptește. Alergară la medic, sără sa mai asculte de Dimiana care voia să-i aducă pe Mariya dela Constantinopol, descântătoarea de deochiu, reparatoarea de oase scrintite și bună la de toate.

Medicul văzu piciorul. »Ce lovitură a dracului drept în articulație!« Il examina cu deamănuntul și-l închise îndată într'un bandaj strâns de scândurele și îl fixă. Nu-ți mișca piciorul, căci va trece, dar îți trebuie timp și răbdare. Trebuie să revie nervul la loc. Dar pentru binele tău îți zic: să nu puneți mâna, să schimbăți ceva. Li repetă de mai multe ori: »Să nu puneți mâna!« știind că Talascorienii sunt tari de cap.

Mitros Rumallotis avea inima tare și multă răbdare. Dar răul care l'abise era ca un blestem a lui Dumnezeu. Talascorienii aveau diferite păreri asupra acelor lucruri, dar cât despre Mitros erau înțeleși: acela era un Palicar... La soare, în aerul liber și pe apă se instruisă. Nimeni nu-l întrecea; cu un pumn doboră boui la pământ. Odată Janne Tarnanamas, Marcu Kaninias și Tarin Tarela luptase o oră întreagă încolăciți de picioarele lui, să-l miște din loc. Și nu putură. Era ca o stâncă... Dar picioarele-lu de fer, picioarele lui sburau de pe pământ și se învărtiau când își luau vânt, par'că ar fi fost de pene, de foc, de aer, când fiul Dimianei se avânta la danț... Și femeile care-l vedeau nu-l uitau cu lucrile, îi păstrau cu admirație amintirea în inimă.

La un danț de acesta îl întâlnise Frăsina, fiica lui Serdar, cea mai bună partidă din Melesii, un sat la trei ore depărtare de Talasoori. Ea îl văzu, el o văzu și se înțelesă.

După câteva luni în primăvară bătrânul Serdes trimisese un peștor la Dimiana și din vorbe ajunseră la logodnă, care avu loc la Melesii. La ceremonia aceasta se duseră Mitros și mama sa apoi Ianna Tarnanamas, Marcu Kaninias și Tarela, nedespărțiți cu toată rubedenia.

Timp de două zile danșară cu viorile și nunta trebuia să fie după Paște. Înaintea Paștilor, vail nenorocirea isbi pe Mitros.

Nu mai avu când, să se se întoarcă la Melissai.

Multe fete aveau năcaz pe norocul Frăsinei. O tânără Talaacoriană, ochesică, subțirică, veselă, fata Jarufaliei, Morfo, Morfo nebuna, cum îi ziceau vecinii, era să se îmbolnăvească aflând vestea despre Icodnă.

Nu mai veni seara în curte să-și stropască grădinița mirositoare cântându-și cântecul ei iubit, nici pentru a arunca în jurul ei ochiade. Numai că în noapte, câțiva vecini o văzură prin dosul obloanelor, trecând de două trei ori înaintea casei lui Mitros cu capul acoperit de un șal, oprindu-se în fața ferestrei luminate, aruncându-și ochii înăuntru, privind pe urmă înprejurul ei cu teamă, apoi fugind ca o căprioară speriată.

Era aprinsă de dragoste pentru Mitros și hrănea speranța, că o va lua de soție.

Lui Mitros nu i era teamă de moarte. Numai o grijă îl rodea, îi îngheța sângele, îl petrifica: nu vroia să rămâie schiop. Fără să-și dea seama Mitros Rumeliotis nu se închina decât unui singur zeu: al frumuseții, frumusețea sănătoasă a bărbăției și a sănătății, care are trupul drept biserică.

(Va urma.)

Tactica germană aplicată la Verdun și conducătorii inferiori.

Tactica cea nouă aplicată de Germanii la Verdun a fost discutată în ziarurile italiene, engleze, franceze, rusești și neutrale, acum vorbim despre dânsa colaboratorul — b — al ziarului „Basler Anzeiger” în numărul din 12 Aprilie:

„Dacă încercăm să ne facem o idee asupra a constatărilor din ce constă „tactica cea nouă”, la prima privire nu vedem nimica alta, decât ceea ce se vede totdeauna, unde începe un atac. Focul artileriei, care devine concentrat și dens, urcându-se la intensitatea cea mai mare, asaltul de infanterie! La executarea în detaliu se pot observa însă diferențe foarte mari, care se schimbă după problema dat și obiectul ce trebuie cucerit. Odată se întrebuițează asaltul cu mare mare, pe altă dată așa numita „infiltrațiune” adică cucerirea unor puncte mai mici, unul după altul; altă dată iarăși e vorba de a-l încunjuira pe dușman, de a-l ataca dinpre tînc: fiecare pas ce se face înainte trebuie să servească ca bază pentru cel următor. O astfel de înaintare nu constă ca atacul francez din Champagnea dintr'un asalt simplu pe un front lat de mai mulți chilometri după o preparare puternică prin artilerie, ci o numai o înaintare de grupe și detașamente mai mici întrebuițate succesiv, unul după altul; acest metod cere foarte mult dela corpul ofiteresc, mai ales însă dela șarjele infanterice. Unitatea cea mai mare, întrebuițată la Verdun din partea Germanilor e o brigadă, de mai multe ori însă numai un regiment, un batalion, ocazional chiar numai o companie. Aicea se arată deja deosebiri față de tactica franceză, cea engleză, mai ales însă cea rusească.

Mai există însă încă alte diferențe foarte esențiale. Prepararea cu artileria nu s-a făcut lângă Verdun ca în Champagnea prin zile întregi, ci dură numai patru ore, pe un spaț îngust de cam patruzeci de chilometri și deabia atunci fu concentrat focul german cu toată intensitatea pe segmentul ales special pentru atac lat de numai zece chilometri. Mai trebuie constatată o deosebire. După pregătirea prin artilerie nu urmează îndată asaltul cu mase din tranșeele pline de soldați, ci patrule conduse de ofițeri încearcă pe timpul bombardării generale de a se apropia cât de mult de poziția dușmană,

pentru a constata efectul focului propriu, mai ales însă pentru a constata punctele unde barajele au fost nimicite și unde s'au format așa zicând drumuri pentru asalt; astfel asaltul se poate mărgini la unele puncte și se evită pericolul ca să nu rămâie omorâte în fața barajelor părți întregi ale frontului prin focul mitralierelor dușmane. Din unele comunicate reiese chiar, că pe unele puncte ale frontului, unde prepararea cu artileria n'a fost îndestulătoare, asaltul a fost amânat cu toate că segmentul învecinat trecu la asalt.

Mai sunt însă încă și alte deosebiri. Pentru fiecare unitate, se poate spune pentru fiecare soldat, e prescriș punctul, până la care trebuie să înainteze și care trebuie menținut. Fiecare soldat e informat în detaliu, care punct are să ajungă și cum trebuie să se poarte, așa încât linia comandată nu poate fi întrecută și legătura cu segmentul învecinat nu poate fi ruptă. Tot așa nu e posibil, ca trupele germane să intre în focul de închidere al contrarului, care țintește drept în dosul liniilor noastre. Aplicarea tacticii numită de Francezi „infiltrațiune” e deci următoarea; Subconducătorii și trupele au prilej în cooperarea cea mai strânsă cu artileria, care lucrează detot exact, de a intra în grupe mici în tranșeele dușmane, atunci când focul de artilerie german se îndreaptă mai departe și tranșeele dușman e cucerit încă înainte de ce poate scăpa garnizoana lui și fără să se fi observat apropierea trupele dușmane.

Ceia ce la începutul războiului n'ar fi putut crede nimine o arată evenimentele de lângă Verdun și războiul de poziții: înasemnatatea cea mare a subconducătorului. În ea zace puterea armatei germane: ureată prin calitățile înalte intelectuale ale soldatului german; conducerea germană poate cere isprăvi dela subconducător ce nu se pot cere niciodată dela Ruși. În vest diferența nu e așa de mare. Mulți vor spune chiar, că nu există nici o diferență între subconducătorii germani și cei francezi sau că cei francezi sunt și mai buni; însă succesul arată că tactica germană e superioară. În sine tactica cea nouă nu e decât aplicarea învățăturilor pe acest teren — neperzând Germanii nici odată din vedere ținta lor. Diferența seamănă să fie că Francezii jonecă pe instrumentul lor ca niște rutineri lașulți, Germanii însă sunt măștri creatori.

ECONOMIE

In atențiunea viierilor.

Lupta care trebuie să o poarte viierii contra peronosporiei (părțitură) vitei de viie în anul acesta ne aduce greutăți nouă. Viile să stropesc de regulă cu zamă bordoleză (peatră vânată amestecată cu var și apă) de 2 sau de 3 ori în decursul verei. Peatra vânată de astădată nu s-a mai capătă, decât prin mijlocirea primăriilor comunale. Adevărat, că viierii s'au anunțat acestora cvantul, de care au lipsă, dar în vederea lipsei celei mari de aramă pentru scopurile armatei e foarte probabil, că nu s-a va împărți atâta peatră de câtă au trebuință viierii. Nu rămâne altceva de făcut, decât să cruțăm puțină peatră, ce s-a va împărți; ca viile să le mântuim de pustuirile acestei boale.

Cruțarea în materialul puțin ce-l avem va consta în urmarea lucrărilor de mai jos. Un mijloc foarte bun pentru împiedecarea diferitelor boale provenite din bureți, este stărpirea a lor tot felul de buruieni din viie. Deci săpa-

mul vici să se facă cu cea mai mare sărguință și îngrijire.

La stropirea I-ă (Maiu) să nu facem zamă mai tare de $\frac{1}{2}\%$, 100 litre apă 1/2 klg. peatră și 1 klg. var stâns, iar la celelalte de 1% . Probele făcute de natura aceasta au dat rezultat pe deplin mulțumitor. Prin potrivirea stropitului la timpul său încă putem face cruțare. Să nu stropim de 3-ori numai fiindcă de atâtea ori e regula, ci să stropim atunci, când e de lipsă. Când e timpul mai cald, mai secetos, vom stropi de mai puțin ori, iar când e ploaie multă vom stropi mai des și mai cu îngrijire. Adeseori o stropire la timpul potrivit, și bine făcută e mai folositoare decât 2 sau 3 la timp nepotrivit. Să grijim, ca lucrătorul să facă cruțare și cu zama în decursul lucrării. Să nu stropesc decât vița de viie, iar nu și pământul dintre rânduri cum adeseori se întâmplă. Să lucreze cu pompa astfel ca stropii de zamă să se resfire cu o iuteală potrivită, nu odată prea iute altădată prea încet. Frunzele și luguera fără rost să se depărteze înainte de stropit, ea numai ce este de lipsă să se stropesc. Deasemenea și subsuorile să se depărteze cât mai des.

Prin observarea acestor măsuri la aparențe de tot neînsemnătate, putem face o cruțare de 20—30% în material, ceace pentru o țeară întregă poate face milioane.

Deci pe lângă un câștig privat mai facem și pentru obște un serviciu bun prin cruțarea materialului.

Știrile Săptămânii.

Sibiu, 25 Mai a.

O sărbătoare culturală.

Duminecă în 21 Maiu a. c. s'a ținut examenul și încheierea anului școlar 1915/1916, în frunțașă comună Rășinari din comitatul Sibiului, sub conducerea comisariului protopopesco: d-l referent școlar dr. I. Matcu. Judecând felul ales, și siguranța cu care s'a pus întrebări și s'au dat răspunsuri limpez, din gura și ochii plini de deșteptăciune ai acestor zdraveni mărgineni ai generațiilor de mâne, trebuie s'o spunem că și pentru noi, cari am luat parte, ziuș aceasta a fost o sărbătoare și-o biruință a culturii naționale. Cu toate împrejurările grele, prin cari o trecut școala scoși fiind dela vetrele ei de muncă sfântă prin mobilizare, trei din cei mai distinși propovăduitori, totuși personalul învățătoresc, în frunte cu destoinicul și însușlețitul director, d-l Moise Frățilă, printr'o muncă încordată a susținut cu o dragoste neșarmurită, focul, acolo unde gerul înapoierii, amenința să infrângă mlădițele tinere ale vitejilor, duși pe câmpurile de luptă. Dar Sărbătoarea de la Rășinari, a primit Duminecă încă o lature luminosă, prin faptul, că ni s'a dat prilejul rar, de-a felicita pe doamna Aurelia Goga, care a implinit al 43-lea an de muncă istovitoare, pe ogorul fa-

vătămantului primar. Noi știm ce înseamnă aceasta, și știm cine este doamna Aurelia Goga. Cu o înduioșare rară am ascultat deci până la sfârșit, examenul clasei a doua de băieți și de fetițe. Și-am văzut lacrimi multe de bucurie cum răsăreau din ochi, căci doamna Goga ne este scumpă și apostolia d-sale este icoana celui mai d-zeesc avânt de nobleță superioară în slujba culturii noastre românești. Felicităm deci corpul didactic din fruntașa comună Râșinari, pentru zelul și priceperea sa, în răspândirea luminei, acolo unde sunt cei mulți și tari! Dorim totodată și d-nei Aurelia Goga, în special, ca bunul Dumnezeu să o țină în mijlocul nostru, și harul bine-

cuvântărei și balsamului său ceresc, să-i îndulcească durerile și argintul căruntețelor, înflorit pe fruntea ei de vrednică mamă și matroană!

Redacția „FOII POPORULUI“.

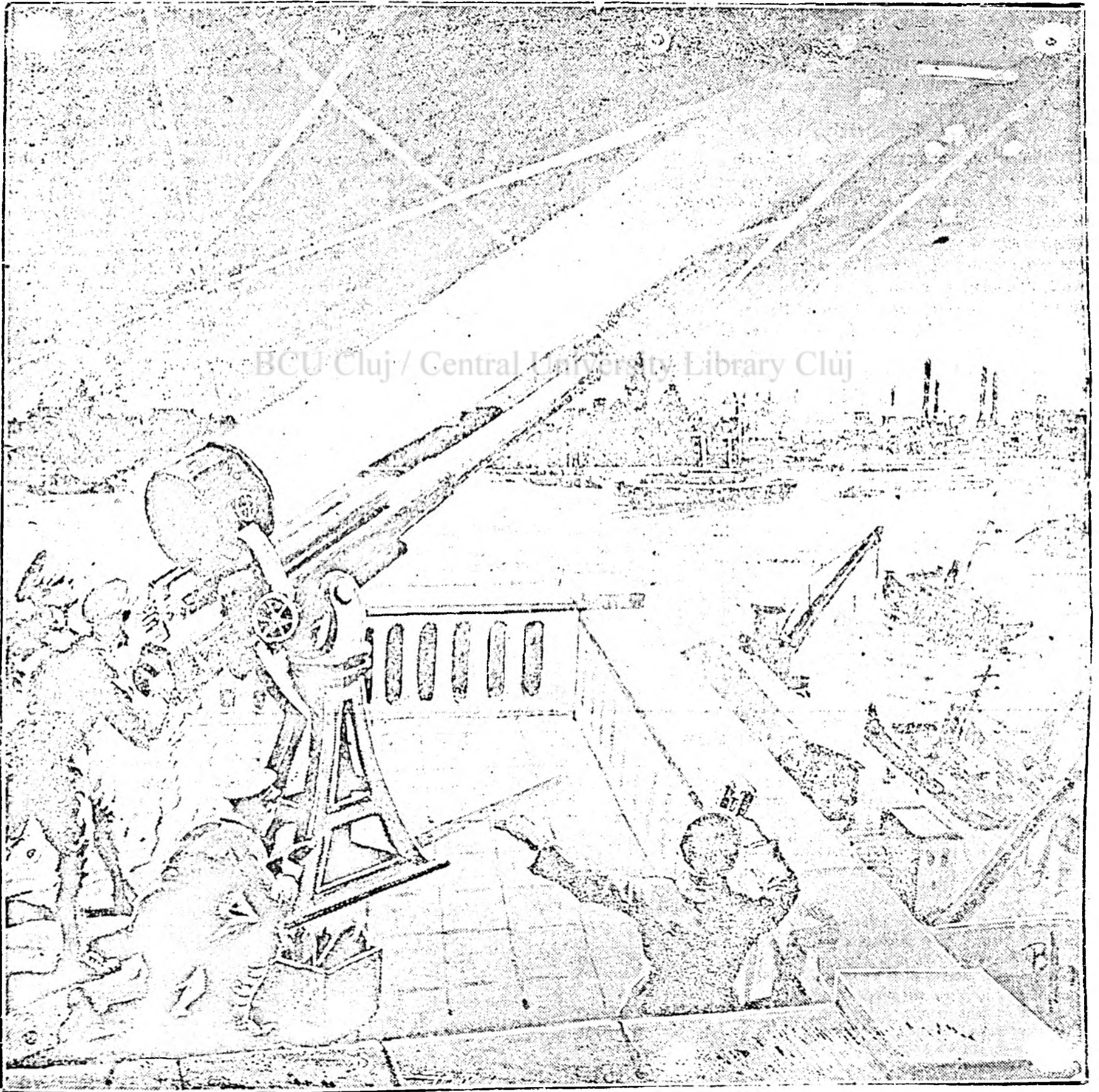
**Alteța Sa Imperială și Regală
Domnul Mareșal campestru, Arhiducele Frideric,** a dat următorul ordin de zi al înaltului comandament de armată:

Azi se împlinește anul, de când Italia după chibzuri și lungi pregătiri îngrijite și a încoronat tradarea către Monarhia noastră cu declararea războiului. Armata inamică, având peste o jumătate de milion de baionete, deci întrecând de opt ori puterile noastre de apărare, stătea pe atunci amenințătoare la

hotarele noastre. Conducătorii de dincolo, au promis cu îngâmfare îndrăzneală poporului sedus, că vor câștiga o biruință ușoară și sigură.

Armele italienești aveau să fie purtate într'un avânt grabnic peste „teritoriile iridente“ până în inima patriei noastre și cu zdrobirea acesteia să decida soarta războiului lumii. Acolo unde ordinele mele le-au hotărât, apărătorii neînfricoșați au ținut calea odiosului adversar. Mersul nostru triumfal în miază-noapte nu a putut fi stingherit prin perfidul atac dela spate. Succesiv am putut, dacă situația o cerea să întăresc slaba noastră apărare dela granița cu trupe degajate. Patru lupte pe Isonzo, nenumăratele ciocniri pe întregul front, dela Stilfserjoch până la marea,

Luptă împotriva Zeppelinelor.

Acum vor fi simțit și Englezii, cari se știeau asigurați pe insula lor, împotriva atacurilor dușmanului, grozva baloanelor nemțești. Ei trebuie să recunoască cu durere că au pierdut nu numai stăpânirea pe mări, ci și a văzduhului. De multeori vor fi auzit locuitorii Mării-Britanii murmurul aeroplanelor și al baloanelor, după care urma spoi bătutul cumplit al bombelor, ce explodau, și al granatelor.

Chipul nostru de față arată tunurile de pază, pe cari le-au așezat Englezii și nenumăratele lămpi cu lumină tare, pentru cercetarea aerului.

Aceste lămpi uriașe sunt puse în legătură cu țevile tunurilor, așa încât ochirea trebuie să fie, neconținut, seamă de globul acela luminos.

au justificat în mod strălucit încrederea mea, în puterea defensivei noastre.

În acest timp Galiția a fost eliberată de dușmani, mai departe ne-am făcut stăpân pe un alt teritoriu dușmănesc, Serbia a fost învinsă, iar Muntenegru și Albania cucerite. Până de curând numai flota noastră vitează și bravii noștri aviatori au putut produce spaima și zăpăceala pe teritoriu italianesc. Aproape un an întreg trebuia să avem răbdare până va bate ceasul atacului, al răsplătirii. În fine timpul a sosit. Deja primul nostru atac a lovit cu putere enormă în frontul inamicului. Mult s'a făcut, și mai mult însă a rămas încă de făcut. Știu, o simt, că vitejia și statornicia le va efectua toate. Soldații frontului dela sudvest! Nu uitați în lupte, că Italia poartă vina pentru prelungirea acestui război, nu uitați jertfele de sânge, pe cari le-a cerut. Liberați patria voastră de invazorii, creați pe seama monarhiei și în sud vest frontierele, de cari are trebuință pentru siguranța ei viitoare. Felicitările mele sincere precum tuturor camarazilor vostri vă doresc!

Arhiducele Friedrich, mareșal

În privința examenelor tinerilor de 18 ani, ministrul de Instrucțiune publică, a luat dispoziția următoare: Având în vedere că în urma recrutării tinerilor năcuți în anul 1897 sau 1899 aceștia trebuie să-și întrerupă studiile lor din gimnaziile superioare, din licee și Academii comerciale, se dispune ca acei tineri cari au absolvat cu bun succes clasa precedentă din anul școlar 1914—15, — vor fi lăsați să depună acum examenele de maturitate sau din ultima clasă, dacă vor fi frecventat cursurile gregătitoare de la 25 Maiu până la 25 Iunie. De aceea înrolarea lor o amânăm dela 30 Maiu la 30 Iunie.

Înrolarea glotașilor după trecerea recoltei. Külögy Halögy anunță că glotașii din contingentele 1866—1896 cari la ultimele ane au fost recrutați — nu vor fi chemați la serviciul militar activ decât după trecerea recoltei. Aventurile au fost făcute numai cu scopul de a se asigura rezervele necesare pentru viitor de armăe.

Primire de elevi în școala ces. și reg. de cadeți. Pe anul prim al școlii ces și reg. de cadeți (infanterie) din Sibiu se primesc cu începutul anului școlar 1916/1917 (mijlocul lui Septembrie) aproximativ 50 tineri fizicește apti,

cari cu 1 Septembrie anul curent au împlinit etatea de 14 ani, dar nu au trecut peste etatea de 17 ani, simțesc în dânzii aplicare pentru chemarea militară, și au absolvat cu succes cel puțin suficient patru clase civile sau patru clase dela o școală medie. La rugări sunt a se alătura *nu numai atestatele de finea anului, ci și cele semestrale ale ultimilor trei ani (clasa 2, 3 și 4).*

Petițiunile de primire pentru locuri de plătit sunt a se înainta la comanda școlii de cadeți din Budapesta, imediat după primirea testimoniului dela finea anului școlar curent, dar cel mult până în 8 Iulie st. n. Cererile ne-complete, cari se înaintează tocmai la terminul ultim nu mai pot fi luate în considerație.

E de observat, că cereri cari intenționează obținerea *unui loc de tot gratuit, fondat din partea statului*, sunt a se înainta necondiționat la ministerul r.-unguresc de Honvezi pentru apărarea țării, până la terminul hotărât, publicat în foaia oficioasă »Rendelei Közlöny».

Condițiunile de primire, cari totodată cuprind și forma rugării, se pot căpăta pe lângă trimiterea anticipativă de 45 fil. la școala de cadeți din Budapesta.

Necrolog. — Cu inima înfrântă de durere aducem la cunoștința rudeniilor, prietenilor și cunoștințelor triști știri, că mult iubitul nostru soț, tată, cumnat și unchiu *Constantin Popoviciu*, notar cumunal penes., proprietar al crucii de argint cu coroană pentru merite după lungi și grele suferințe, împărțit fiind cu sf. taine, și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului Marți în 2 Maiu st. n. a. c. la orele 4 dimineața, fiind în etate de 77 ani. Rămășițele pământești ale acumpului defunct s'au ridicat din casa sa proprie strada Ana Nr. 11 Joi, în patru Maiu st. n. a. c. la 2 orele d. a. și s'au depus spre vecinica odihnă în cimitierul gr.-or. din Sub. Iosefin. Fie-i țărâna ușoară! Sibiu, în 2 Maiu 1916. Matilda Popoviciu, născ. Papp, soție. Constantin, par. ort., Cornel, mehanic-șef, Virgil, locotenent, Vasilie, mehanic, Matilda și Iuliu ca fi și fiică Valeria născ. Ghișoiu, Anuța născ. Rohan și Didi Aricescu, Augustin Degan, ca nurori și ginere. Flaviu și Virgil Degan, Mircea Popoviciu, ca nepoți. Iuliu Papp și soția Maria, Danila Papp, sub colonel și soția Eugenia, Alexandru Papp și soția Clara, ca cumnați.

2000 vagoane de mărfuri germane pentru România: București. — Guvernul român a fost încunoscințat, că în Germania se încarcă în momentul de față, 2000 de vagoane cu mărfuri pentru România. Acest însemnat transport conține în mare parte unelte necesare muncii agricole, materialul brut și fasonat pentru telefoane și telegraf, materii prime pentru fabricarea hârtiei, pielărie și alte articole absolut trebuințioase pentru industrie și comerțul român.

Primul tren »Carmen» din Germania cu 38 vagoane a și sosit în România, și e compus din 18 Vagoane cărbuni, 12 vagoane cu mașini și articole metalice și 8 vagoane cu mărfuri de pentru comercianți. Zilnic vor sosi apoi noii trenuri din Germania, încărcate cu tot felul de mărfuri.

Și din Austro-Ungaria vor porni curând asemenea trenuri. România va trimite în schimb produsele ei, ca făină, carne, brânzeturi, păcuri, uleiuri, spirit, piel.

Presa română, în mare parte, își exprimă bucuria, că comerțul român primește acum mărfuri, de care adus atâta lipsă, și crede că scumpețea în țară va fi de acum înalte mal puțin simțită. Dar ca jaful negustorilor să înceteze, zărele cer ca guvernul să dea lista comercianților cari au primit acum marfa germană spre vânzare.

Marinarii unui vapor românesc arestați de soldați ruși. București, 4 Maiu. — »Universul» află din Tulcea: Sâmbătă după amiază șalupa »Emilia», fusese cu un transport de pește. Ajungând în dreptul punctului Cartal unde rușii fac lucrări pe Dunăre, un grup de soldați ruși a făcut luător de seamă pe comandantul șalupel să tragă la malul rusesc.

Comandantul, deși la început n'a vrut văzând că somațiunile Rușilor se repetă, s'au opră la un ponton rusesc din Cartal.

Soldați ruși apropiindu-se de șalupă, au cerut marinarii rachiu și nevoind să-i cedeze că n'au pe șalupă bauturi de vânzare i-au amenințat cu împușcări.

Marinarii români au încercat să părăsească malul rusesc; însă în timpul acesta s'au apropiat trei ofițeri ruși, provocând pe cei din șalupă să scosteze din nou, ceea ce marinarii au și făcut. Cu revolverele în mâini cei trei ofițeri ruși în somat pe marinarii să debarce. Deși acțiunea la început au protestat, totuși, neavând ce face, au debarcat pe malul rusesc. În șalupă s'au aflu mecanicul, marinarii, proprietarul șalupel, d. Giacomo, și 3 soldați români îmbarcați la Galați pentru Tulcea. Ofițerii ruși au început să-l învinuiească de spionaj. După această acuzație, ei au fost puși sub pază și trimiși în satul Cartal, unde se află un maior comandantul garcozoanel.

D. Giacomo explicând acestuia faptul maiorul a arestat pe unul din cei trei ofițeri ruși, anume pe sublocot. Ivan Ivanovici. De oare ce însă maiorul nu putea hotărî în acest incident, a înaintat cu vaporul »Bessarabatz» pe cei arestați la Reni, unde se află generalul Visolkin.

Ajungând acolo Sâmbătă la 1 noaptea marinarii români au fost prezentați generalului.

Duminecă la orele 4 d. a. generalul luând cunoștință de cele trecute, a scuzat față de marinarii români greșala săvârșită și l-a pus în libertate. Șalupa a sosit la Tulcea.

Autoritățile românești au fost înștiințate.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu

Pentru editură responsabil: Ioan Herăș.

Tiparul »Tipografia Poporului»

Publicațiune.

D.n. partea biroulul Corporațiunii grănițerești din Dobra, să aduce la cunoștință publică, cumcă: cu datul de 4 Iunie n. 1916 st. nou se va țearând pe calea licitațiunii publice pe durata de 2 ani și 7 luni — sau până la sfârșitul războiului — următoarele obiecte ale Corporațiunii grănițerești.

a). Hot lul »Husenice» aflător în mijlocul pieței, conștător din un parter cu o cărucă și 5 odăi din un etaj cu o cafenea și 4 odăi toată mobilată, 2 pivnițe mari, un pavilion de vară cu bină stabilă, o cuclărie, un șopru pentru căruțe, un grajd cu 2 despărțăminte.

b). Brodina numită »Dobreaacă» cu dreptul de trecere peste Murăș.

Condițiunile de licitațiune să pot vedea în cancelaria Corporațiunii dela data publicării până la ziua licitațiunii. Ambele obiecte, la care să convinge comitetulul corporațiunii, să vor da și din mână liberă.

Dobru, la 12 Maiu 1916.

Biroul Corporațiunii grănițerești.

Econoamă.

Un preot văduv, de etate mijlocie, rămas cu 2 copii ambii trecuți peste 12 ani, caută o econoamă inteligentă, onestă, casnică și pricepută în toți ramii gospodăriei în etate 30—38 ani (fără copii).

Ofertele cerioase, însoțite și cu fotografia cea mai decurând luată să se trimită la administrația »Foaia Poporului» în Sibiu (Nagyzeben) sub nume de »Gospodină». Discreția să garantează.

Econoamă.

La un loc sigur onest se caută o »Econoamă» harnică, onestă mai în etate (fără copii) pentru totdeauna; econoama are să dispună de căcare sumă, pentru care va fi asigurată încuș și este a se prezenta neamănat la învoială.

Adresa se o trimite cu o msră postală la administrația »Foaia Poporului» din Sibiu (Nagyzeben) sub nume de »Econoamă» de unde o va trimite la local cu necroz.

Un mașinist

cu atietate bune caut loc la îmblătit la o mașină de damf sau de păcură sau de benzin a se adresa la Bredean Ion feșokereazti ucza 4 szám Vizakna.

Aviz.

În comuna Șelstye, se va ținea târgul de țară precum urmează:

În 11 Iunie st. n. târg de oi și porci. În 12 și 13 Iunie târg de cai și vite cornute iar 14 Iunie târg de mărfuri.

Primăria comunală,

Vânzare de ocazie.

Din cauza mutării, vând 17 bucăți de stupi tari și sănătoși din munții Făgărașului cu regine tinere în cutii moderne întocmite, precum și o mașină de stors mierea, împreună cu tot ce se ține de ea.

Ofertele să se adreseze lui M. Graffi notar în penziune în Sibiu Kästnergasse 17

De vânzare

se află o garnitură completă de îmblătit cu motor de benzin, 8 puteri. Prețul 4000 cor. A se adresa în Agnita Nr. 41 la banca.

Kalodont

Cremă de dinți

90 filleri

1494/916 Nr. pret. 2389

Publicațiune pentru vânzare de lemne.

Comuna Szecsel vinde în licitațiune publică împreună cu oferte închise din pădurea proprie numită „Bărcul roșu” pe baza concesiunii D-ului ministru r.-ung. de agricultură Nr. 129.955/1913 I. A. 2. lemnul de stejar pe o estindere de 19.55 jug. cat. și anume 4435 bucăți trunchiuri de grosime 14.27 cm. 1580 bucăți de 28.57 cm. și 258 bucăți de 38.64 cm. măsurat la înălțimea umărului și estimat fără coaje la circa 2126 m³. de lemn de lucru și 438 m³. lemn de foc.

Licitațiunea publică împreună cu oferte închise se va ținea în 21 Iunie 1916 la 10 ore a. m. în cancelaria comunală din Szecsel.

Prețul strigărei e: 24.266 cor. 50 fil.

Vadiul ce e a se depune 2437 cor. Oferte ulterioare nu se pot lua în considerare.

La ofertele închise e a se include vadiul în numărul sau hârtii de valoare.

Condițiunile licitațiunii precum și a contractului de încheiat se pot vedea la primăria comunei Szecsel precum și la curatoratul silvanel r.-ung. cerc. al Szelistei (Nagyzeben), Str. uca 7 azâm. în decursul oarelor de oficiu.

E de observat, că pădurea respectivă, e situată pe șos lângă drumul de țară și în o depărtare numai de 5.2 ckm. de gara Orlatului și 6 ckm. de gara Szelistye, Szelistye, 12 Maiu 1916.

Primpretor cercual Draghts, m. p.

De vânzare.

Vila din str. Rosenauer Nr. 4 (Hallerwiese) este de vânzare.

O bivoliță perdută s'a găsit.

Cine și-a pierdut o bivoliță cam de 4—5 ani, am aflat cu Nistor Ioan în 25 Martie în hotar și am adus-o la judele comunal. Bivolița se află la judele comunal în Kezler u. p. Mikoszáza.

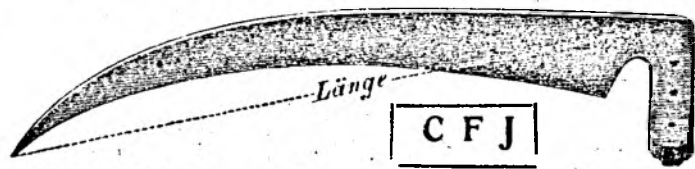
Un văduv

Ita la trei copii în vârstă de 40 ani scutit de miliție cu avere cam de 5—6 mii de coroane, în bani gata de ocupațiune scriitoriu notarial, neavând cunoștință mai de aproape își caută cunoștința unei fete, sau văduvă, fără copii în etate cam de 25—35 ani. Să aibă inimă bună și să-i fie dragi copii, să fie independentă, să aibă casa ei, ori dacă nu, atunci să aibă cam atâta avere cât dânsul, în bani sau pământ.

Adresa mea să află la redacția acestei foi.

Carol F. Jikeli, SIBIU și ALBA-IULIA

CFJ

CFJ

Insignul pentru coase

Coase: Lungimea 70 75 80 85 90 cm.
1 bucată Cor. 2.— 2.— 2.— 2.50 2.50

Insignul pentru nicovale și ciocane

Pentru fiecare bucată garantez. Adecă schimb orice coasă provăzută cu semnul CFJ care nu ar corespunde, chiar și atunci, când ea a fost bătută și întrebuintată. Economilor le pot recomanda cu cea mare încredere coasa aceasta. În decursul anilor s'a sporit foarte tare numărul coaselor vândute.

La cumpărare de 10 bucăți, să dă o coasă pe deasupra.

Asortiment bogat în cioare, verigi și nicovale pentru coase, cuți, țitoare pentru cuți emalate sau țincuite și aparate de bătut coasele.

Ludovic Ferencz

croitor de bărbați SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12
recomandă p. t. publicul cele mai noue stoffe de toamnă și iarnă în mare asortiment.

Noutățile

sosește chiar acum, pentru haine de bărbați stoffe indigene din cari se execută după măsură cele mai moderne vestimente precum: Sacko, Jaquette și haine de salon, cu prețuri foarte moderate.

Deosebită atențiune merită noutățile de stoffe pentru pardisuri și „Raglan”, cari se află totdeauna în deposit bogat. Asupra reverențelor confecționate în atelierul meu, îmi permit a atrage deosebită atențiune a On. domni preoți și teologi absolvenți. — În cazuri de urgență confecționez un rând complet de haine în timp de 24 ore. — Uniforme pentru voluntari, cum și tot felul de articli de uniformă, după prescripție croitura cea mai nouă.

Aviz.

Casa de economii „Porumbăcena” începând cu 1 Iulie 1916 st. n. va fructifica depunerile spre fructificare în modul următoriu:

- până la Cor. 5000 cu 4%
- până la 10.000 cu 4,5%
- peste Cor. 10.000 cu 5%

Darea o plătește și pe mal de parte institutiu.

Porumbacu inferior, 30 Aprilie 1916.

Direct'unea.

Femei române! Ascultați! Femei române!

Nu mai trebuie nici săpun, nici leșie la spălătul rufelor!

Spălați numai cu „Lavosin”.

Lemnele scumpe, cărbunii scumpli, săpunul esorbitant scump, timpul scump, adecă totul, ce face cheltueli și osteneți cu spălătul rufelor, cruțați, chivernisiți cu: „Lavosin”

„Lavosinul” e cel mai recent, victorios, nevă amător preparat pentru spălătul rufelor. „Lavosinul” e garantat liber de clor. Cu „Lavosin” se spală rufele alb scilpitor numai cu apă lină (adecă dăbia căldișoară), fără osteneală.

„Lavosinul” cruță rufele (nu se mai rupe apa curând) că „LAVOSINUL” nu conține clor, care, cum se știe mănâncă, prăpădește rufele în scurt timp, făcându-le adrește.

„Lavosinul” desinfectează rufele și le dă și miros plăcut. Spălătul rufelor cu „Lavosin” e de 3 ori mai ieftină, de cât spălătul cu săpun și leșie.

1 dosă „Lavosin” costă numai 1 cor. 85 fil. și ajunge pentru spălătul rufelor din 2 săptămâni de la 6 persoane!!!

1 dosă mică costă 1 coroană. Instrucțiune română despre întrebaințea Lavosinului se află pe dosă.

„Lavosinul” e eminent pentru oteluri, spitaturi, sanatorii, internate, șiluri de săraci, casării mănăstiri, spălătorii, băi etc.

„Lavosinul” curăță podeli parchotate, podeli de scândură, vase de lemn, trepte (scări), ganguri etc.

Noua fabrică „Lavosin” în Viena.

Singura vânzare pentru Transilvania.

Hermina Niemandz născ. de Benkner. Brașov (Brassó), Târgul callor Nr. 28.

(Pentru câteva comitate transilvănene încă libere primesc reprezentanți solvenți).

Sprînjiniți industria română!

Vasile Ban,

depozit de încălțăminte — la „Cisma mare roșie”. Sibiu, (Burgergasse) Nr. 7, Nagyszeben.

Atrag atenția onoratului public din loc și jur că mi-am asortat

depozitul cu ghete

de tot felul și de lux pentru copii, dăme și bărbați.

Prețul după cursul zilei

1500 părechi de bocconci

cu prețul dela 25 cor până la 32 cor. lucrăți din materialul cel mai bun pentru domni, muncitorii și militari.

Ghete de copii Nr. 20—25 26—28 29—34

K. 9—20 13—20 20—28

Ghete de dăme Nr. 35—42 de bărbați Nr. 39—47

K. 20—40 K. 30—60

Cat'log nu dăm afară până după răboiu.

Nu perdeți ocazia și vă convingeți!

Cat'log un dăm până după răboiu.

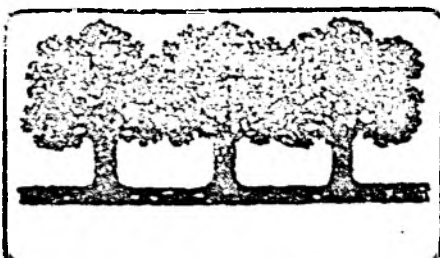
Cat'log un dăm până după răboiu.

Berea albă și neagră din Bereria dela Trei-Stejari

în SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

Această bere e căutată și se bea cu plăcere de toți cari o cunosc. Aștept la orăz cât și la sate

Că berea noastră e foarte căutată se poate vedea și de acolo că cumpărătorii se la mulțesc mereu

„PEATRA“

banca economică-comercială și de credit, societate pe acții în Sibiu. — gazdasági-kereskedelmi és hitelbank részvénytársaság Nagyszében.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „PEATRA“, bancă economică-comercială și de credit, societate pe acții se invită conform §§-lor 15; 16 și 17 ai statutelor societății la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu, Marți, în 13 Iunie 1916 st. n. la 3 ore p. m. în localul Restaurantului Rudolf Fetscher str. Ureznului Nr. 14.

Obiectele:

1. Deschiderea și constituirea adunării (§ 21).
2. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului de gestiune 1915 și raportul comitetului de supraveghiere.
3. Distribuția profitului curat și darea absolutului.
4. Alegerea a unui membru în direcțiune.
5. Modificarea §§-lor 27, 31, 33 din statutele societății.
6. Statorirea marcelor de prezență a membrilor direcțiunii și comitetului de supraveghiere.

Domnii acționari, cari în sensul §§-lor 18 și 19 din statutele societății volesc să participe la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Sâmbătă, în 10 Iunie a. n. c. la 12 ore din zi.

Dacă în ziua rus numită nu s'ar întruni membrii cu acțiunile recerute conform §-ului 25 din statute, adunarea generală se va ține fără altă convocare și fără conșiderare la numărul celor prezenți Vineri, în 23 Iunie 1916, la 3 ore p. m. în localul amintit.

Sibiu, în 14 Maiu 1916.

Direcțiunea.

ACTIVA — VAGYON

Bilanț la 31 Decembrie 1915.

Mérlegszámla 1915. dec. hó 31-én.

PASIVA — TEHER

	K. L.
Casa — Készpénz	9394.99
Escant — Váltók	12943.80
Depuneri proprii — Saját betétek	31001.28
Efecte — Érték papírok	974.—
Spese de fondare — Alapítási költségek	830.—
După amortizare — Leírás után	230.—
Mobiliiar — Felezerelés	638.20
După amortizare — Leírás után	64.20
Debitori — Adósok	186.40
Spese anticipate — Előlegezett költség	42.—
Interese restante — Hátralékos kamatok	907.16
	<u>56623.63</u>

	K. L.
Capital societar — Alaptőke	51000.—
Capital soc. nelncurs — Hátralék alaptőke	9563.50
Fond de rezervă — Tartalék alap	942.—
Fond de binefacere — Jótékonyági alap	37.13
Depuneri — Betétek	8746.32
Creditori — Hitelezők	143.86
Tantleme — Jutalékok	41.28
Dividendă — Osztalékok	1264.74
Int. trans. — Átmeneti kamatok	10.66
Profit net — Tiszta nyereség	4001.14
	<u>56623.63</u>

DEBIT — TARTOZIK

Contul Profit și Perdere.

Nyereség- és veszteség számla.

CREDIT — KÖVETEL

	K. L.
Interese: — Kamatok:	
La depuneri — Betétek után	433.27
La fondul de rezervă — Tartalék alap után	26.—
Spese: — Költségek:	
Spese de birou — Irodal költségek	131.58
Chirie — Házbér	588.50
Porto — Postadíj	13.70
Dări: Adók:	
Contribuțiune — Egyenes, megyei és közleki pótdó	1310.—
10% dare de depuneri — 10% tőkekamat adó	24.50
Amortizări: — Leírások:	
Din mobiliiar — A felezerelésből	64.20
Din spese de fond. — Alapít. költségekből	230.—
Profit net — Tiszta nyereség	4001.14
	<u>6822.89</u>

	K. L.
Interese: — Kamatok:	
Deia cambii — Váltók után	1119.57
Deia dep. proprii — Saját betétek után	1190.30
Deia emisiune — A hátralékos alaptőke után	639.93
Căștig la bicate — Gaborra ügyletek jövedelmei	3846.95
Provizioni și alte venituri — Jutalékok és más jövedelmek	26.14
	<u>6822.89</u>

Sibiu, la 31 Decembrie 1915.

Nagyszében, 1915, december hó 31-én.

Direcțiunea: — Az igazgatóság:

Dr. Láday m. p. Dr. Gerasim m. p. P. Simonetti m. p. I. Pampn m. p. R. Botezan m. p. N. Pinciu m. p.
S. Lungu m. p. Manu Surdu m. p. Marginean m. p.

Revăzut și aflat în concordanță cu registrele principale și auxiliare.

Megvizsgáltatott és a fő és segéd könyvekkel összehangzásban találtatott

Sibiu, la 14 Maiu 1916.

Nagyszében, 1916 május hó 14-én.

Comitetul de supraveghiere: — A felügyelő bizottság:

Ion Dragmir, m. p. preș. I. Vasile m. p. Daniel Craciat m. p. Ionu Dragomir m. p.